

Arrest

nr. 287 579 van 14 april 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA loco advocaat S. SAROLEA en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, G. P., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Mnelë en bent u Albanees staatsburger. Op 15 december 2015 was u samen met uw broer N. (...) en vrienden aanwezig op een feestje in een lokaal in Hajmel. Na een tweetal uurtjes keerde u naar huis terug. Toen u al vertrokken was, vroegen degenen van jullie gezelschap die achtergebleven waren een bepaald liedje aan dat niet in goede aarde viel bij een ander deel van de aanwezigen. Hierdoor werden ze buitengezet en kreeg uw broer slaag. Hierop ging uw broer een wapen halen en begon te schieten waardoor het lokaal beschadigd geraakte. Er waren geen gewonden. Uw broer belde u hierna op. U ging ter plaatse. De aanwezigen op

de plaats delict vroegen u wat u er kwam doen en vertelden u dat uw broer, die intussen gevlucht was, die ellende had veroorzaakt. Ze verzochten u om weg te gaan omdat het voor u gevaarlijk was. Uw broer ging zich uiteindelijk op 11 januari 2016 zelf aangeven bij de politie. Hij werd veroordeeld en kreeg een gevangenisstraf van drie en een half jaar. U vertrok naar Griekenland om er te werken en keerde af en toe terug naar Albanië. Uiteindelijk verzocht u om economische redenen in Griekenland om internationale bescherming. Na anderhalf jaar kwam uw broer in 2017 vervroegd vrij. Kort na zijn vrijlating werden jullie bedreigd door P. F. N. (...), de eigenaar van de zaak waar uw broer had geschoten, en De. H. J. (...), een van de aanwezigen. In een brief verklaarden ze de schade vergoed te willen zien. Jullie moesten van hen 150.000 euro betalen en indien jullie dit niet zouden doen, zouden jullie vermoord worden. Uw vader ging met de brief naar de politie die zei dat ze zich met het probleem zouden bezighouden. Een tijdje later kreeg uw vader een nieuwe dreigbrief van de familie en hij ging opnieuw naar de politie. Opnieuw zei de politie dat ze zich met de zaak zouden bezighouden. Hierna kreeg hij opnieuw een brief van de tegenpartij waarin stond dat hij niet meer naar de politie mocht gaan want dat dat de zaken alleen erger zou maken. De ouderen van het dorp probeerden twee keer een verzoening te bewerkstelligen maar stootten telkens op een njet van de tegenpartij. Vanuit Griekenland keerde u op een bepaald moment terug naar Albanië om u te verloven met D. (...). U verbleef slechts twee dagen in Albanië, vroeg haar ouders om haar hand en vertrok terug naar Griekenland. In Griekenland vernam u op een bepaald moment via via dat de tegenpartij wist dat u daar was. U trok uw verzoek om internationale bescherming dat u eerder had ingediend in. U keerde opnieuw terug naar Albanië en hield zich schuil op verschillende plaatsen. In augustus 2020 huwde u met D. (...). Enkele dagen na uw huwelijk vertrok u opnieuw naar Griekenland om er in het zwart te gaan werken om zo geld te verdienen. Op een keer in Albanië, vermoedelijk in september 2020, passeerden u en uw broer 's nachts langs het huis van de tegenpartij. De enige weg van en naar het dorp liep langs hun huis en er waren voor u, die familie ging bezoeken, geen andere opties dan daar te passeren. U liep in een hinderlaag en werd beschoten door P. (...) en De. (...). U belde de politie die ter plaatse kwam en bewijsmateriaal verzamelde. Uw broer die lichtgewond was geraakt werd naar het ziekenhuis gebracht. De politie zei dat ze jullie zou beschermen maar dat jullie ook jullie zelf moesten beschermen en op jullie hoede moesten zijn. U werkte hierna in Griekenland en keerde een tiental dagen voor u uiteindelijk Albanië definitief verliet naar Albanië terug om uw vrouw op te pikken. U en uw echtgenote reisden naar België waar jullie op 4 augustus 2021 om internationale bescherming verzochten. U vreest dat u in Albanië vermoord zal worden door uw belagers omdat verzoening niet mogelijk is.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, een huwelijksakte, een attest ter staving van uw gezinssamenstelling en een attest van de politie van Vau i Dejës dat gewag maakt van de vete met P. (...) en De. (...) waarbij geen verzoening mogelijk is, van de veroordeling van uw broer naar aanleiding van een conflict in een restaurant in Hajmel, van een beschieting op 17 maart 2017 en van de klacht van uw vader op 17 maart 2017 naar aanleiding hiervan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst heeft u het incident d.d. 15 december 2015 niet objectief aangetoond. U verklaarde dat uw broer naar aanleiding hiervan tot een gevangenisstraf van drie en een half jaar werd veroordeeld, waarvan hij anderhalf jaar heeft uitgezeten (CGVS G. (...), p. 8). Uit het door u neergelegde politieattest blijkt evenwel dat hij veroordeeld werd tot een straf van twee jaar en acht maanden.

Verder legde u bevreemdende, bij momenten zelfs ronduit tegenstrijdige, verklaringen af over uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland. Zo verklaarde u dat u in Griekenland om internationale bescherming verzocht om economische redenen: er was geen andere reden. Toen de tegenpartij wist dat u zich in Griekenland ophield, trok u in 2018 of 2019 uw asielaanvraag in. Toen had u nog geen beslissing gekregen en waren er aan u nog geen vragen gesteld over uw asielmotieven; u kon zich dus ook niet herinneren dat u in het kader van uw Griekse asielprocedure in beroep was gegaan (CGVS G. (...), p. 4; p. 15-16). Uit de informatie uit uw dossier blijkt echter dat u op 14 juni 2017 in Griekenland om internationale bescherming verzocht waarna u een negatieve beslissing kreeg, dat u hiertegen op 3 januari 2019 in beroep ging en dat u uiteindelijk op 4 maart 2019 inderdaad uw verzoek om internationale

bescherming introk. Bovendien is het hoogst merkwaardig dat u verklaarde in Griekenland om economische redenen om internationale bescherming verzocht te hebben – u deed dit dus op 14 juni 2017 –, terwijl uit het door u neergelegde attest van de politie blijkt dat u even daarvoor, i.e. op 17 maart 2017, het slachtoffer werd van een aanval door de tegenpartij. Dat u verklaarde om economische redenen om internationale bescherming verzocht te hebben, terwijl het conflict met de tegenpartij reeds in volle hevigheid zou zijn losgebarsten aangezien u, althans volgens het door u neergelegde attest, reeds werd beschoten waardoor uw vader zich genoodzaakt zag om klacht in te dienen, overtuigt hoegenaamd niet en ondermijnt in aanzienlijke mate de geloofwaardigheid van het door u voor de Belgische asielinstanties geschetste conflict.

Aansluitend hierbij is het overigens totaal niet aannemelijk dat u in uw spontaan relaas de dreigbrieven chronologisch voor uw asielverzoek in Griekenland situeerde (CGVS G. (...), p. 8) terwijl u even later stelde dat uw vader de eerste keer naar de politie ging van zodra jullie een [eerste] brief hadden ontvangen: dit was in juni 2020 (CGVS G. (...), p. 17). Nochtans blijkt dat u op 4 maart 2019, i.e. meer dan een jaar voor de beweerde politieklacht van uw vader naar aanleiding van de eerste dreigbrief, reeds uw asielverzoek had ingetrokken. Overigens had u eerder verklaard dat jullie, in strijd met het voorgaande, eind 2018 een eerste dreigbrief hadden ontvangen (CGVS G. (...), p. 11), hetgeen ook na uw Griekse asielverzoek gesitueerd moet worden. Gelet op het voorgaande heeft u de door u ontvangen dreigbrieven niet aannemelijk gemaakt.

Ook bij de door u vermelde hinderlaag waarbij u werd beschoten kunnen ernstige vraagtekens geplaatst worden. Zo is het frappant dat noch u, noch uw echtgenote op de Dienst Vreemdelingenzaken melding maakte van de beschieting toen u het huis van uw rivalen passeerde. Geconfronteerd met deze vaststelling, verklaarde u weliswaar het wel vermeld te hebben (CGVS G. (...), p. 9-10). Deze rechtvaardiging kan niet weerhouden worden. Nadat uw antwoorden op de CGVS-vragenlijst u in het Albanees werden voorgelezen, ondertekende u het verslag voor akkoord (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ). Bovendien had u geen opmerkingen over uw gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS G. (...), p. 3). Ook legden u en uw vrouw weinig coherente en tegenstrijdige verklaringen af over het tijdstip van de schietpartij toen u het huis van uw rivalen passeerde. Zo verklaarde u in eerste instantie dat de schietpartij zich 'niet zo lang voor uw vertrek' afspeelde (CGVS G. (...), p. 9). Even later verklaarde u in dit verband dat u toen nog niet gehuwd was (CGVS G. (...), p. 13). In dit opzicht is het dan ook behoorlijk vreemd dat u later verklaarde dat het schietincident in september 2020, i.e. een maand na jullie huwelijk d.d. 3 augustus 2020, plaatsgreep (CGVS G. (...), p. 18). Volgens uw eerdere verklaringen zat u op dat moment overigens in Griekenland. Immers, u vertrok enkele dagen na uw huwelijk naar Griekenland en kwam pas tien dagen voor uw vertrek terug naar Albanië om uw vrouw op te pikken (CGVS G. (...), p. 14). Op het attest van de politie van Vau i Dejës dat u mailde na uw persoonlijk onderhoud staat dan weer dat uw vader reeds op 17 maart 2017 een klacht indiende bij de politie naar aanleiding van de beschieting waarbij uw broer gewond raakte. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal maakte u slechts gewag van één hinderlaag waarbij uw broer gewond raakte, met name de hinderlaag van september 2020. Gelet op het voorgaande, kan er aan de hinderlaag waarbij u zou zijn beschoten geen geloof gehecht worden.

Dat er noch aan de dreigbrieven, noch aan het schietincident geloof kan gehecht worden, blijkt ook uit uw incoherente verklaringen over jullie contacten met de politie. Zo is het opvallend dat u beweerde dat uw vader twee keer naar de politie is getrokken naar aanleiding van de dreigbrieven (CGVS G. (...), p. 13), maar dat hierin in het door u neergelegde politieattest met een samenvatting van uw problemen niets vermeld staat: hierin staat enkel vermeld dat de politie gecontacteerd werd naar aanleiding van het schietincident. Betreffende de aangifte in verband met het schietincident waren uw verklaringen ook niet coherent. U verklaarde aanvankelijk dat u het schietincident ging aangeven (CGVS G. (...), p. 9). Even later gevraagd of u in Albanië zelf contact had gehad met de politie, antwoordde u dat u enkel contact had met de politie toen uw broer voortvluchtig was (CGVS G. (...), p. 13). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring dat u naar aanleiding van het schietincident naar de politie was geweest, bevestigde u plots inderdaad naar de politie te zijn geweest (CGVS G. (...), p. 13). Het louter bevestigen van één versie van de feiten kan evenwel niet als overtuigende uitleg hiervoor in aanmerking worden genomen. Aangezien u zelf het schietincident situeerde in september 2020, komt de stelling van uw echtgenote dat u, in de periode dat u samen was met haar, nooit naar de politie was geweest (CGVS D. (...), p. 11-12), heel merkwaardig over. Gelet op het voorgaande, heeft u de initiatieven van u en uw familie om uw problemen bij de politie aan te kaarten niet aangetoond.

Ook uw houding is slechts moeilijk in overeenstemming te brengen met uw beweerde vrees. Zo is het bevreemdend dat, wanneer u vernam dat uw belagers op de hoogte waren van uw verblijf in Griekenland, u uw asielaanvraag introk en terugkeerde naar Albanië, waar nochtans uw belagers wonen (CGVS G. (...), p. 8). Verder legden zowel u als uw vrouw tegenstrijdige verklaringen af over uw verblijf in uw dorp na uw huwelijk. U verklaarde dat jullie na jullie huwelijk even samengewoond hebben, dat u nadien terug naar Griekenland vertrok en dat uw vrouw dan acht maanden in uw ouderlijk huis verbleef (CGVS G. (...),

p. 4). Na uw huwelijk bleef u nog drie dagen, hooguit een week, in Albanië, om dan naar Griekenland te gaan. Pas tien dagen voor uw vertrek naar België keerde u naar Albanië terug om uw vrouw op te pikken (CGVS G. (...), p. 14). Dit strookt niet met de verklaring van uw vrouw dat ze in de loop van het jaar na jullie huwelijk in uw ouderlijk huis inwoonde en dat u daar geregeld was, al waren er soms dagen en weken dat u niet thuiskwam (CGVS D. (...), p. 13). Dat u, ondanks uw beweerde vrees in Albanië en ondanks de verklaring van uw echtgenote dat jullie in een klein dorp woonden waardoor er geen mogelijkheden waren om langs te komen zonder dat het geweten was (CGVS D. (...), p. 6), klaarblijkelijk meermaals naar uw dorp in Albanië terugkeerde, overtuigt niet.

Tot slot is het bevreemdend dat uw vrouw quasi niets weet van uw problemen. Zo kende uw vrouw de identiteit van uw belagers niet, terwijl het volgens haar nochtans de machtigste families van de zone waren: ze kende hun namen niet en wist niet waar ze precies woonden (CGVS D. (...), p. 9; p. 12-13). Ook over de problemen in Griekenland tastte uw vrouw in het duister. Ze wist enkel dat men u gevonden had maar kon er niets meer over vertellen (CGVS D. (...), p. 7; p. 11). Uw vrouw wist zelfs niet of ze reeds met u verloofd was toen u terugkeerde uit Griekenland omdat uw belagers u gevonden hadden. Ze zei dat het in 2017 maar ook in 2019 kon zijn (CGVS D. (...), p. 6). Dat het conflict waarin u betrokken was een mannenzaak zou zijn (CGVS D. (...), p. 12), zoals ze haar onwetendheid trachtte te rechtvaardigen, kan niet als afdoende uitleg beschouwd worden. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij of zij zich grondig informeert over al deze aspecten die enigszins in verband staan met de kern van zijn of haar vrees. Dat ze niet wist wie u vreest, waar uw belagers precies wonen en hoe en wanneer u bedreigd werd, is dan ook hoegenaamd niet aannemelijk, temeer daar u haar wel degelijk ingelicht zou hebben over de omstandigheden van uw problemen (CGVS D. (...), p. 12).

Uit wat voorafgaat blijkt dat er noch aan de bedreigingen, noch aan de schietpartij toen u langs het huis van uw rivalen passeerde, noch aan uw pogingen tot het verkrijgen van politiebescherming geloof kan worden gehecht.

Aan uw identiteit, nationaliteit, en gezinssamenstelling, zoals die blijken uit de door u neergelegde documenten, wordt niet getwijfeld. Wat betreft het door u neergelegde politieattest dient opgemerkt te worden dat om bewijskrachtig te zijn documenten dienen te kaderen in een geloofwaardig relaas, hetgeen hier duidelijk niet het geval is. Ook dient er gewezen te worden op informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt waaruit blijkt dat attesten gemakkelijk tegen betaling verkrijgbaar zijn. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u toegang heeft tot valse documenten. Immers, in het verleden werd u al eens op een luchthaven tegengehouden toen u in het bezit was van valse documenten (CGVS G. (...), p. 21; vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.1).

Gelet op hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, D. P., zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielsrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen "48/3 tot 48/7", 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen" en van "het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk,

onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 oktober 2022 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”.*

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partijen, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengen waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

Verzoekende partijen verklaren Albanië te hebben verlaten omwille van de problemen die eerste verzoekende partij kende wegens haar broer, die op 15 december 2015 tijdens een feestje in een lokaal in Hajmel naar aanleiding van een ruzie zou zijn beginnen schieten waardoor het lokaal beschadigd raakte. Hun (schoon)broer werd na dit incident veroordeeld tot een gevangenisstraf en na zijn vrijlating zouden P. en De., respectievelijk de eigenaar van het lokaal en één van de aanwezigen op het feestje, via een brief bedreigd hebben eerste verzoekende partij en/of haar broer te zullen doden indien de in de brief geëiste schadevergoeding van 150.000 euro niet zou worden betaald (notities CGVS G., p. 8-9 en 16-17; notities CGVS D., p. 9).

In de bestreden beslissingen wordt evenwel op uitgebreide wijze vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan deze beweerde problemen, aangezien:

- (i) het incident d.d. 15 december 2015 niet objectief wordt aangetoond, daar eerste verzoekende partij verklaart dat haar broer naar aanleiding hiervan veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van drie en een half jaar, waarvan hij anderhalf jaar heeft uitgezeten, terwijl hij volgens het neergelegde politieattest veroordeeld werd tot een straf van twee jaar en acht maanden;
- (ii) eerste verzoekende partij bevreemdende en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar verzoek om internationale bescherming in Griekenland;
- (iii) eerste verzoekende partij er niet in slaagt de door haar ontvangen dreigbrieven eenduidig in de tijd te situeren;
- (iv) wat betreft de hinderlaag waarbij eerste verzoekende partij en haar broer werden beschoten, verzoekende partijen hiervan geen melding maakten bij de Dienst Vreemdelingenzaken en zij tevens weinig coherente en tegenstrijdige verklaringen afleggen over het tijdstip van dit schietincident;
- (v) eerste verzoekende partij incoherente verklaringen aflegt over de contacten met de politie naar aanleiding van de dreigbrieven en het schietincident;
- (vi) de houding van eerste verzoekende partij niet in overeenstemming te brengen valt met haar beweerde vrees, nu (a) zij toen zij vernam dat haar belagers op de hoogte waren van haar verblijf in Griekenland haar verzoek daar introk en terugkeerde naar Albanië, waar nochtans haar belagers wonen, en (b) zij klaarblijkelijk meermaals naar haar dorp in Albanië terugkeerde in de loop van het jaar na haar huwelijk; en,
- (vii) tweede verzoekende partij *quasi* niets weet over de problemen van haar man.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen geen concrete argumenten aanbrengen die voormelde vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen, in een ander daglicht plaatsen.

2.2.4. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partijen het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de gedane bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

2.2.5. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen ander licht werpen op de bevreemdende en zelfs tegenstrijdige verklaringen van eerste verzoekende partij over haar verzoek om internationale bescherming in Griekenland. De Raad duidt erop dat in dit verband volgende pertinente vaststellingen worden gedaan in de bestreden beslissingen: *“Verder legde u bevreemdende, bij momenten zelfs ronduit tegenstrijdige, verklaringen af over uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland. Zo verklaarde u dat u in Griekenland om internationale bescherming verzocht om economische redenen: er was geen andere reden. Toen de tegenpartij wist dat u zich in Griekenland ophield, trok u in 2018 of 2019 uw asielaanvraag in. Toen had u nog geen beslissing gekregen en waren er aan u nog geen vragen gesteld over uw asielmotieven; u kon zich dus ook niet herinneren dat u in het kader van uw Griekse asielprocedure in beroep was gegaan (CGVS G. (...), p. 4; p. 15-16). Uit de informatie uit uw dossier blijkt echter dat u op 14 juni 2017 in Griekenland om internationale bescherming verzocht waarna u een negatieve beslissing kreeg, dat u hiertegen op 3 januari 2019 in beroep ging en dat u uiteindelijk op 4 maart 2019 inderdaad uw verzoek om internationale bescherming introk. Bovendien is het hoogst merkwaardig dat u verklaarde in Griekenland om economische redenen om internationale bescherming verzocht te hebben – u deed dit dus op 14 juni 2017 –, terwijl uit het door u neergelegde attest van de politie blijkt dat u even daarvoor, i.e. op 17 maart 2017, het slachtoffer werd van een aanval door de tegenpartij. Dat u verklaarde om economische redenen om internationale bescherming verzocht te hebben, terwijl het conflict met de tegenpartij reeds in volle hevigheid zou zijn losgebarsten aangezien u, althans volgens het door u neergelegde attest, reeds werd beschoten waardoor uw vader zich*

genoodzaakt zag om klacht in te dienen, overtuigt hoegenaamd niet en ondermijnt in aanzienlijke mate de geloofwaardigheid van het door u voor de Belgische asielinstanties geschetste conflict."

In het verzoekschrift wordt louter opgeworpen dat eerste verzoekende partij in Griekenland niet de gelegenheid kreeg om haar volledige asielrelaas te vertellen, dat zij er niet bijgestaan werd door een raadsman en dat zij nooit een negatieve beslissing heeft gekregen, waarmee echter op geen enkele wijze concreet afbreuk wordt gedaan aan en/of een afdoende verklaring geboden wordt voor de voormelde tegenstrijdigheden tussen enerzijds de eigen verklaringen van eerste verzoekende partij over haar verzoek in Griekenland en anderzijds de informatie die hierover verkregen werd bij de Griekse asielinstanties. Door verzoekende partijen worden geen concrete elementen bijgebracht die aantonen dat deze informatie afkomstig van de Griekse asielinstanties onjuist is. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom verwerende partij zich niet zou mogen steunen op deze informatie en verzoekende partijen kunnen niet gevolgd worden waar zij in hun verzoekschrift opperen dat verwerende partij hun volledige asielsdossier bij de Griekse autoriteiten had moeten opvragen.

2.2.6. Verder dient te worden opgemerkt dat de commissaris-generaal tevens op goede gronden motiveert dat het bevreemdend is dat eerste verzoekende partij, wanneer zij vernam dat haar belagers op de hoogte waren van haar verblijf in Griekenland, haar verzoek in Griekenland introk en terugkeerde naar Albanië, waar nochtans haar belagers wonen. Dat eerste verzoekende partij na ook in Griekenland bedreigd te zijn geweest door haar belagers haar verzoek om internationale bescherming introk en vervolgens terugkeerde naar uitgerekend het land en zelfs dezelfde regio waar ook haar belagers wonen (notities CGVS G., p. 12), staat haaks op de door haar beweerde vrees om door deze personen gedood te worden. Verzoekende partijen stellen desbetreffend louter dat eerste verzoekende partij naar Albanië diende terug te keren om het Europese grondgebied op legale wijze te kunnen binnentreden, doch vormt dit geen afdoende verklaring voor het uiterst risicovolle gedrag van eerste verzoekende partij. Immers kan er niet aan voorbijgegaan worden dat eerste verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in Griekenland had ingediend, waardoor verwacht mag worden dat zij zich in de eerste plaats zou richten tot de Griekse autoriteiten wanneer zij ook in Griekenland bedreigd wordt door haar Albanese belagers. Dat zij daarentegen haar verzoek intrekt om te kunnen terugkeren naar Albanië, en bovendien terugkeert naar de streek waar ook de personen die zij vreest wonen, is geenszins aannemelijk.

2.2.7. Evenmin slagen verzoekende partijen erin een afdoende verklaring te geven voor de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen hun onderlinge verklaringen en de onwetendheid van tweede verzoekende partij inzake de problemen van haar man. Immers beperken zij zich desbetreffend tot een loutere verwijzing naar algemene informatie inzake "*de patriarchale tradities en gebruiken die de Albanese samenleving kenmerken*" (zie bijlagen 3-4 van het verzoekschrift) en de uitleg dat tweede verzoekende partij als vrouw niet betrokken werd bij de problemen. Echter kan dit niet volstaan om te verklaren waarom echtgenoten die op basis van hetzelfde asielrelaas de zeer ingrijpende beslissing nemen hun land van herkomst te verlaten en die bovendien tijdens hun asielprocedure op de hoogte werden gesteld van het belang van de geloofwaardigheid van hun relaas hierover geen communicatie zouden voeren daar het al dan niet geloofwaardig bevinden van het asielrelaas een immense impact heeft op het verkrijgen van een verblijfsrecht in het onthaalland. Om diezelfde reden biedt ook het argument dat tweede verzoekende partij haar man zelden heeft gezien na hun huwelijk, aangezien hij ondergedoken diende te leven, geen soelaas. Dit geldt overigens des te meer nu in de bestreden beslissingen wordt vastgesteld dat verzoekende partijen tegenstrijdige verklaringen afleggen over het verblijf van eerste verzoekende partij in haar dorp na haar huwelijk. Waar tweede verzoekende partij aangaf dat ze in de loop van het jaar na hun huwelijk in het ouderlijk huis van haar man woonde en dat haar man daar geregeld was, al waren er soms dagen en weken dat hij niet thuiskwam, stelde eerste verzoekende partij dan weer dat zij na hun huwelijk nog drie dagen, hooguit een week, in Albanië bleef, om dan naar Griekenland te gaan en pas tien dagen voor haar vertrek naar België terug te keren naar Albanië om haar vrouw op te pikken (notities CGVS G., p. 14).

2.2.8. Ook hun uitleg dat zij de beschieting van eerste verzoekende partij en haar broer toen zij het huis van hun rivalen passeerden niet bij de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldten omdat hen gevraagd werd hun asielmotieven in het kort en niet in detail te vertellen, overtuigt niet. Ondanks het feit dat de vragenlijst ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van verzoekende partijen worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit hun asielrelaas vermelden, waaronder het incident waarbij eerste verzoekende partij en haar broer beschoten werden toen zij 's nachts langs het huis van de tegenpartij passeerden en waarbij haar broer lichtgewond raakte. Uit de voorafgaande verklaring aan de vragenlijst blijkt immers dat aan verzoekende partijen de noodzaak werd medegedeeld dat zij de vragen zo correct mogelijk moeten

beantwoorden en dit met alle bewijselementen waarover zij beschikken, evenals de risico's die zij lopen indien deze raadgevingen niet worden opgevolgd (administratief dossier, stukken 7 en 7B, verklaring voorafgaand aan vragenlijsten CGVS). Daar verzoekende partijen dit document hebben ondertekend, kan worden vastgesteld dat zij perfect op de hoogte waren van het feit dat het afleggen van leugenachtige en onvolledige verklaringen een terugleiding naar hun land kon impliceren. Verder blijkt nergens uit deze vragenlijst dat verzoekende partijen een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke zij hun asielmotieven dienden uiteen te zetten en werd hen bij de invulling van voormelde vragenlijst bij vraag 3.5 de gelegenheid geboden hun asielrelaas zelf te vertellen. Deze omissie in hun verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken ondergraaft dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van de door hen voorgehouden problemen in Albanië.

2.2.9. Vervolgens betwisten verzoekende partijen nog de motivering dat zij het incident d.d. 15 december 2015 niet objectief zouden hebben aangetoond. Zij wijzen op de "*gerechtelijke documenten*" die zij bijbrachten inzake de veroordeling van de broer van eerste verzoekende partij alsook het attest van de lokale politie waaruit blijkt dat er geen verzoening mogelijk is met de tegenpartij. Zij menen dat verwerende partij ten onrechte geen bewijswaarde verleent aan "*deze documenten*", aangezien de motivering dat eerste verzoekende partij in het verleden gebruik zou hebben gemaakt van valse documenten geen steun vindt in het administratief dossier.

De Raad stelt evenwel vooreerst vast dat verzoekende partijen voorbij lijken te gaan aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissingen dat de verklaringen van eerste verzoekende partij over dit incident, en in het bijzonder de straf die haar broer omwille hiervan kreeg opgelegd, niet stroken met de inhoud van het neergelegde politieattest. Meer bepaald wordt er door verwerende partij op gewezen dat eerste verzoekende partij verklaarde dat haar broer naar aanleiding van het incident d.d. 15 december 2015 tot een gevangenisstraf van drie en een half jaar werd veroordeeld, waarvan hij anderhalf jaar heeft uitgezeten, terwijl uit het neergelegde politieattest evenwel blijkt dat hij veroordeeld werd tot een straf van twee jaar en acht maanden. Deze inconsistentie ondergraaft dan ook de geloofwaardigheid van het beweerde incident d.d. 15 december 2015.

De door verzoekende partijen neergelegde documenten zijn evenmin van aard dit incident aan te tonen. Waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift gewag maken van "*gerechtelijke documenten*", dient vooreerst te worden vastgesteld dat zij inzake het incident d.d. 15 december 2015 en de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid enkel een attest (met vertaling) voorleggen van de politie van Vau i Dejës d.d. 6 juni 2022 dat gewag maakt van de vete met P. en De. waarbij geen verzoening mogelijk is, van de veroordeling van de broer van eerste verzoekende partij naar aanleiding van een conflict in een restaurant in Hajmel, van een beschieting op 17 maart 2017 en van de klacht van de vader van eerste verzoekende partij op 17 maart 2017 naar aanleiding hiervan. Daarnaast leggen zij louter hun paspoort, hun huwelijksakte en een attest ter staving van hun gezinssamenstelling neer, dewelke enkel betrekking hebben op hun identiteit, nationaliteit en gezinssamenstelling, waaraan niet wordt getwijfeld. Dat zij nog andere documenten hebben neergelegd ter staving van hun asielrelaas, zoals zij doen uitschijnen, blijkt nergens uit. Inzake voormeld politieattest wordt verder in de bestreden beslissingen terecht gesteld dat hieraan geen enkele bewijswaarde kan worden verleend, aangezien (i) documenten dienen te kaderen in een geloofwaardig relaas om bewijskrachtig te zijn, hetgeen hier duidelijk niet het geval is, (ii) uit de beschikbare informatie blijkt dat attesten gemakkelijk tegen betaling verkrijgbaar zijn, en (iii) uit de verklaringen van eerste verzoekende partij blijkt dat zij toegang heeft tot valse documenten, nu zij immers aangaf dat zij in het verleden al eens op een luchthaven werd tegengehouden toen zij in het bezit was van valse documenten (notities CGVS G., p. 21; vragenlijst CGVS G., vraag 3.1). In tegenstelling tot wat verzoekende partijen beweren in hun verzoekschrift, bevinden de door hen bijgebrachte stukken en de informatie waarop voormelde vaststellingen zijn gebaseerd zich wel degelijk in het administratief dossier (zie stuk 4 (notities CGVS G.), stuk 5 (map documenten), stuk 6 (map landeninformatie) en stuk 7 (map 'deel DVZ', vragenlijst CGVS G.)).

Hierbij aansluitend acht de Raad het tevens onaannemelijk dat verzoekende partijen van de door hen aangehaalde problemen geen enkel ander (begin van) bewijs bijbrengen, noch van het incident d.d. 15 december 2015, noch van de jarenlange problemen nadien. In het licht van de aangehaalde veroordeling van hun (schoon)broer tot een gevangenisstraf, de dreigbrieven, de klachten die bij de politie werden ingediend door hun (schoon)vader alsook het schietincident waarbij hun (schoon)broer lichtgewond raakte en naar het ziekenhuis moest, kan nochtans worden aangenomen dat zij in staat zouden zijn om hiervan meer bewijzen neer te leggen, temeer nu zij nog contact hebben met de ouders van tweede verzoekende partij via wie zij dergelijke stukken eventueel zouden kunnen bemachtigen (notities CGVS G., p. 20-21; notities CGVS D. 7-8). Van verzoekende partijen mag worden verwacht dat zij ernstige pogingen zouden

ondernemen om dergelijke stukken te verkrijgen. Dat zij echter louter een politieattest neerleggen dat bovendien pas opgesteld werd op 6 juni 2022, *i.e.* bijna een jaar na hun vlucht uit Albanië, is dan ook tekenend.

2.2.10. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Albanië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming genieten in aanmerking komen.

2.2.11. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partijen tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 3 juni 2022 de kans kregen om de redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Gelet op het voorgaande, beroepen verzoekende partijen zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.13. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT